

Att bli klar

Att bli klar är väl allas mål när man börjar på Teknis. Vissa vill inget hellre än att bli just klara, och försummar all tid till studier medan andra tar det lite lugnare och ser till att ha skoj mellan tentorna.

ATT BLI KLAR är ett stort mål och plötsligt så är man bara där. Man står med sitt intyg i handen och ska plötsligt ta steget ut i den verkliga världen utanför Teknis skyddade verkstad. Allt känns lite läskigt. Klart att det är skönt att vara klar, det är ju det man kämpat för. Man har hunnit genomlida så många stadier av känslor att man tycker att det inte kan finnas fler. Några av dessa som jag upplevt är: glädjen att ta tentor som jag definitivt trodde var körda, stor sorg när en studiekamrat gick bort, glädjerus att få umgås och festa med kära och nära kamrater i och utanför sektionen, uppgivenhet när det känts tungt med studierna om man ska orka fortsätta eller ge upp, slentrian när det inte hände särskilt mycket alls, humor med spexande, gemenskap och vänskap i de organisationer jag varit verksam i, konflikter och dispyter mellan grupper över små liksom stora saker, trötthet när man nästintill kör slut på sig själv, uppgivenhet när folk inte kan lära sig att plocka upp efter sig i sektionslokalen ...

Som sagt, man hinner uppleva mycket, men samtidigt ger det tillbaka så oerhört mycket. Inte minst för framtida jobb som faktiskt värdesätter engagemang. Det som man lär sig i den sociala skola som faktiskt såväl sektionen som kåren är kan man inte lära sig på någon föreläsning. En viktig sak att tänka på när allt bara känns skit, mörkt och allmänt tungt oavsett vilken kurs det är, låt allt ha sin tid, det kommer ljus snart. Är det så att du är så skoltrött att allt bara är skit, ta sabbatstid och kom tillbaka med nyladdade batterier. Räkna med att du kommer att

fundera över ditt studieval och om det är rätt. Du kommer att uppleva mörker, men en sak ska du veta, du är inte ensam om detta.

Men åter till den verklighet som jag faktiskt nu blickar ut i. Jag är klar! Men vad kan jag, kan jag någonting? Hur hamnade jag här? Vad var det som hände? Vart ska jag nu? Frågorna är många och de första trevande stegen ut känns väldigt osäkra. Jag kan på en gång säga att jag trodde att när jag är klar kommer jag att känna att allt bara skulle falla på plats, att jag skulle känna mig

säker på mitt val. Men så är det inte. Där jag befinner mig idag känns mer som en slump. Jag vet fortfarande inte om jag valde rätt, men det hindrar mig inte från att vara oerhört stolt, stolt att jag faktiskt tagit mig igenom Elektro på KTH. Kunde jag det, då kan jag nog klara av vad som helst. Så kom an hela världen: Jag är klar civilingenjör inom elektroteknik.

Ge mig en utmaning!

Ulf Kalla

Det ryktas att ...

- ... Grekland har fått till en ljuv förening med Ryssland
- ... de Konglige inte minns så mycket av n0llegasquen
- ... n0llan har blivit ettan
- ... spexn0llan inte vet vad ett spex är
- ... det går att bli klar på Elektro
- ... underklädesavdelningen på H&M tror att årets julklapp blir underkläder!
- ... storleken har betydelse ... för matematik
- ... arbetsmarknaden vänder just nu
- ... ställföreträdande 12C gjort ett bra jobb
- ... Andreas Z kan ersättas av ett självspelande flipper
- ... Emissionen behöver fler aktiva
- ... det finns ett liv efter examen
- ... n0llegasquephilmnen var färdig innan huvudrätten var slut
- ... folk fortfarande inte kan plocka undan och städa efter sig i Tolvan
- ... det kan vara tungt att plugga på Elektro
- ... TETen inte är så svår som många försöker säga att den är
- ... de nyantagna har 150 MB utrymme medan andra bara har 100 MB
- ... Excalibur var ett tjärnvapen